

Boldog névnapot...

Valter!

Valter. A német Walter névből. Jelentése: uralkodó sereg. Becézése: Valti, Valtika, Valkó. Névnap: április 8., július 16.

Torjay Valtert - úgy gondolom - sokan ismerik, ezért csak néhány szót róla. Festőművész, amellelt a Művészeti Szakközépiskolában tanít művészettörténetet.

- Nem tudom, készült-e veled olyan interjú aminek középpontjában a neved állt? Most a nevedhez fűződő kapcsolatról szeretnék faggatni, de azt sem venném rossz néven, ha aktuális munkáidról is beszélnél nekünk.

- A nevemről... nagyon szeretem a Valtert, szépnek tartom. Talán az egyetlen "baj" az, hogy nem magyar eredetű. Vezetéknevemmel együtt pedig egy művészembernek kifejezetten "ideális". Nem tudok róla, hogy létezik-e valahol Magyarországon még Torjay Valter... Édesapámon kívül. Órá nagyon felnézek, ezért külön megtiszteltetés, hogy az ő nevét kaptam. S ami az elnevezésnél is fontosabb, a művészet. Munkámban szeretnék emberileg és szakmailag is tisztességes művészetet létrehozni. Művészi módon ábrázolni, de érthetően. A nonfiguratív ábrázolásig nem megyek el. Erre jó példa amin most dolgozom..., de kezdjük az elején. A múlthoz mindig sokkal több közöm volt és van, mint a jelenhez, vagy a jövőhöz. Ezért is van, hogy szívesen sétálgattam a Szent Márton temetőben. S ha már sétálgattam, jött az ötlet: miért ne örökíteném meg a látványt? Sajnos vannak olyan sírok is, amelyek már csak képeken láthatók. Azt a temetőt, amit a római kortól fogva temetkezésre használtak többször kifosztották, rongálták, meggyalázták. Ezért tartom fontos feladatnak, hogy megőrizzük...amit még lehet. 1988-tól festek le egy-egy sírt, vagy temetői atmoszférát. Ilyen képem például az Angyalka című, mely egy 2-3 éves gyerek sírját ábrázolja, aki a 30-as években élt. Vagy a Klári kalandjai, amelyen élő személy - Csejthey Klára - látható, amint épp a temető macskához megy etetni őket, ő viseli gondjukat, eteti, gyógyítja őket. Ezekről a képeimről már beszéltem egy riportban, aminek az lett az eredménye, hogy érkezett egy levél egy fiatalembertől, bizonyos Bonczó Istvántól, amiben tájékoztattott, hogy ő is szívügyének tekinti a temető sorsát, de ő Cicerkert címmel 20 perces zeneműben örökítette meg ezt az élményt. Ezt akkor félbehagyta, és most az én példámon felbuzdulva szeretné befejezni. Elvégre az ember amit eltervezett, vigye is végig. Ez a véletlen összeesés folytatást kíván, ami Várady Gábor színrelépésével teljeseedik...filmmé. Ehhez készítjük most az anyagot: Pista a zenét, én a képeket. Bemutatót is tervezünk - élő zenével, kiállított képekkel -, aminek lebonyolítására a Képtártól ígéretünk is van..., de ez még a jövő.

-Múltról és jövőről beszéltél. És a jelen?

-Ami eddig elérhetetlennek tűnt - nekem és a megye kb. 70 festőjének -, immár valóság: vasi művészek számára is kiállítási lehetőség nyílt a Képtárban, ami az új vezetésnek köszönhető. Nekem októberben lesz alkalmam megmutatni a közönségnek eddigi munkáimat, amire ezúton is várok mindenkit.

Valtert köszöntő idézetünk: "Ami apáidtól reádesett, szerezd meg, úgy tiéd egészen."
(Goethe)